

Ročník 1970

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 21

Vydána dne 30. června 1970

Cena Kčs 1,—

OBSAH:

- 67 Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik
- 68 Vyhláška ministra zahraničních věcí o smluvních dokumentech k Všeobecné úmluvě o sociální bezpečnosti mezi Československem a Francií ze dne 12. října 1948
- 69 Nařízení vlády Slovenské socialistické republiky, kterým se zrušují některá ustanovení vládních nařízení č. 219/1949 Sb., č. 220/1949 Sb., č. 221/1949 Sb., č. 222/1949 Sb. a č. 223/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

67

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 23. června 1970

o Smlouvě o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik

Dne 6. května 1970 byla v Praze podepsána Smlouva o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

president republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Moskvě dne 9. června 1970

Podle svého článku 13 vstoupila Smlouva v platnost dnem 9. června 1970.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr

Ing. Marko v. r.

S M L O U V A

o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik

Československá socialistická republika a Svaz sovětských socialistických republik,

potvrzující věrnost cílům a zásadám československo-sovětské Smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci uzavřené dne 12. prosince 1943 a prodloužené dne 27. listopadu 1963, která sehrála historickou úlohu v rozvoji přátelských vztahů mezi národy obou států a položila trvalé základy pro další upevnění bratrského přátelství a všestranné spolupráce mezi nimi,

hluboce presvědčeny, že nerozborné přátelství mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik zpečetěné ve společném boji proti fašismu a dále prohloubené v letech výstavby socialismu a komunismu, jakož i bratrská vzájemná pomoc a všestranná spolupráce, založené na učení marxismu-leninismu, neochvějných zásadách socialistického internacionalismu, odpovídají životním zájmům národů obou zemí a celého socialistického společenství,

potvrzující, že podpora, upevňování a ochrana socialistických vymožeností, jichž bylo dosaženo hrdinným úsilím a obětavou prací lidu každé země, jsou společnou internacionální povinností socialistických zemí,

rozhodnuty neustále důsledně posilovat jednotu a semknutost všech zemí socialistického společenství, spočívající na totožnosti společenského zřízení a konečných cílů,

vyjadřující rozhodnou vůli neochvějně dodržovat závazky vyplývající z Varšavské smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci ze dne 14. května 1955,

konstatující, že hospodářská spolupráce mezi oběma státy přispívá k jejich rozvoji i k dalšímu zdokonalování mezinárodní socialistické dělby práce a k socialistické ekonomické integraci v rámci Rady vzájemné hospodářské pomoci,

vyjadřující pevné odhodlání napomáhat upevnění míru a bezpečnosti v Evropě i na celém světě, účinně čelit imperialismu, revanšismu a militarismu,

řídíce se cíli a zásadami Charty Organizace spojených národů,

berouce v úvahu výsledky, kterých obě země dosáhly při budování socialismu a komunismu,

současný stav a možnosti dalšího rozvoje všestranné spolupráce, jakož i změny, k nimž došlo v Evropě a ve světě po uzavření Smlouvy ze dne 12. prosince 1943, dohodily se na tomto:

Článek 1

Vysoké smluvní strany budou v souladu se zásadami socialistického internacionalismu i nadále upevňovat věčné nerozborné přátelství mezi národy Československé socialistické republiky a Svazu sovětských socialistických republik, rozvíjet všestrannou spolupráci mezi oběma státy a poskytovat si vzájemně bratrskou pomoc a podporu, zejména na základě vzájemného dodržování státní svrchovanosti a nezávislosti, rovnoprávnosti a neměšování do vnitřních záležitostí.

Článek 2

Vysoké smluvní strany, vycházejíce ze zásad přátelské vzájemné pomoci a mezinárodní socialistické dělby práce, budou dále rozvíjet a prohlubovat vzájemně výhodnou dvoustrannou i mnohostrannou hospodářskou a vědeckotechnickou spolupráci s cílem rozvoje národního hospodářství, dosažení co nejvyšší vědeckotechnické úrovně a efektivnosti společenské výroby, jakož i zvyšování hmotného blahobytu pracujících svých zemí.

Strany budou přispívat k dalšímu rozvoji hospodářských styků a spolupráce, jakož i socialistické ekonomické integrace členských zemí Rady vzájemné hospodářské pomoci.

Článek 3

Vysoké smluvní strany budou i nadále rozvíjet a rozšiřovat spolupráci mezi oběma zeměmi v oblasti vědy a kultury, školství, literatury a umění, tisku, rozhlasu, filmu, televize, zdravotnictví, turistiky, tělesné výchovy a v jiných oblastech.

Článek 4

Vysoké smluvní strany budou napomáhat dalšímu rozšiřování spolupráce a přírodních styků mezi orgány státní moci a mezi společenskými organizacemi pracujících za účelem hlubšího vzájemného poznávání a sblížení národů obou států.

Článek 5

Vysoké smluvní strany, vyjadřující neochvějnou a rozhodnou vůli dále pokračovat v budování socialismu a komunismu, budou podnikat nutná opatření k ochraně socialistických vymožeností lidu, bezpečnosti a nezávislosti obou zemí, usilovat o rozvoj všestranných vztahů mezi státy socialistického společenství a jednat v duchu upevňování jejich jednoty, přátelství a bratrství.

Článek 6

Vysoké smluvní strany konstatují, že Mnichovské dohody ze dne 29. září 1938 bylo dosaženo hrozbou útočné války a použití síly proti Československu, že byla součástí zločinného spiknutí nacistického Německa proti míru a hrubým porušením základních pravidel mezinárodního práva a že je proto od samého počátku neplatná se všemi z toho vyplývajícími důsledky.

Článek 7

Vysoké smluvní strany, důsledně uskutečňující politiku mírového soužití států s různým společenským zřízením, vynaloží veškeré úsilí na obranu světového míru a bezpečnosti národů před úklady agresivních sil imperialismu a reakce, na zmírnění mezinárodního napětí, zastavení závodů ve zbrojení a dosažení všeobecného a úplného odzbrojení, na konečné odstranění kolonialismu ve všech jeho formách a projevech a poskytnou podporu zením, jež se osvobodily z koloniálního područí a nastoupily cestu upevňování své národní nezávislosti a svrchovanosti.

Článek 8

Vysoké smluvní strany budou společně usilovat o zlepšení situace a zajištění míru v Evropě, upevnění a rozvíjení spolupráce mezi evropskými státy, nastolení dobrých vzájemných vztahů mezi nimi a vytvoření účinného systému evropské bezpečnosti na základě kolektivního snažení všech evropských států

Článek 9

Vysoké smluvní strany prohlašují, že jedním z hlavních předpokladů zajištění evropské bezpečnosti je nedotknutelnost státních hranic v Evropě, jak se vytvořily po druhé světové válce. Vyjadřují své pevné odhodlání společně s ostatními členskými státy Varšavské smlouvy o přátelství, spolupráci

a vzájemné pomoci ze dne 14. května 1955 a v souladu s ní zajišťovat nedotknutelnost hranic členských států této smlouvy a činit všechna nutná opatření k zabránění agresí jakýchkoli sil militarismu a revanšismu a k odražení útočníka.

Článek 10

V případě ozbrojeného útoku proti jedné z Vysokých smluvních stran ze strany kteréhokoli státu nebo skupiny států, bude to druhá Smluvní strana považovat za útok i proti sobě a okamžitě jí poskytne veškerou pomoc včetně vojenské a rovněž podporu všemi prostředky, které má k dispozici, uplatňujíc tak právo na individuální nebo kolektivní sebeobranu podle článku 51 Charty Organizace spojených národů.

O opatřeních učiněných na základě tohoto článku uvědomí Vysoké smluvní strany ihned Radu bezpečnosti Organizace spojených národů a budou postupovat podle ustanovení Charty Organizace spojených národů

Článek 11

Vysoké smluvní strany se budou vzájemně informovat a radit o všech důležitých mezinárodních otázkách dotýkajících se jejich zájmů a ve své činnosti budou vycházet ze společného postoje dohodnutého v souladu se zájmy obou států.

Článek 12

Vysoké smluvní strany prohlašují, že jejich závazky vyplývající z platných mezinárodních smluv nejsou v rozporu s ustanoveními této smlouvy.

Článek 13

Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Moskvě v době co nejdříve.

Článek 14

Smlouva se uzavírá na dobu dvaceti let a bude se prodlužovat vždy o dalších pět let, pokud ji žádná z Vysokých smluvních stran nevypoví dvanáct měsíců před uplynutím příslušného období.

Dáno v Praze dne 6. května 1970 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Československou socialistickou republiku:

G. Husák v. r.

L. Štrougal v. r.

Za Svaz sovětských socialistických republik:

L. Brežněv v. r.

A. Kosygin v. r.

68

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. května 1970

**o smluvních dokumentech k Všeobecné úmluvě o sociální bezpečnosti
mezi Československem a Francií ze dne 12. října 1948**

Dne 17 října 1967 byly v Paříži podepsány

Dodatková úmluva k Všeobecné úmluvě o sociální bezpečnosti mezi Československem a Francií z 12. října 1948

Doplněk k Dodatkové dohodě ke Všeobecné úmluvě ze dne 12. října 1948 mezi Československem a Francií o sociální bezpečnosti,

Protokol o doplňkovém přídavku podle francouzského zákona z 30. června 1956 v platném znění, a

Protokol o soustavě sociálního pojištění, která bude použita na československé studenty ve Francii a na francouzské studenty v Československu.

Dodatková úmluva a Doplněk k Dodatkové dohodě podle svých článků 12 a 8 vstoupily v platnost dnem 1. února 1970. Protokol o doplňkovém přídavku a Protokol o soustavě sociálního pojištění podle ustanovení svého bodu 4 a článku 3 dnem 1. prosince 1969.

České znění smluvních dokumentů se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Marko v. r.

DODATKOVÁ ÚMLUVA**k Všeobecné úmluvě o sociální bezpečnosti mezi Československem
a Francií z 12. října 1948**

Československá vláda z jedné strany;

Francouzská vláda z druhé strany;

se dohodly na těchto doplněních a změnách Všeobecné úmluvy o sociální bezpečnosti podepsané v Paříži dne 12. října 1948:

Článek 1

Článek 1 Všeobecné úmluvy se ruší a nahrazuje tímto ustanovením:

„Článek 1

§ 1

Českoslovenští nebo francouzští státní příslušníci podléhají příslušným zákonným předpisům o sociálním zabezpečení, uvedeným v článku 2 této Úmluvy a platným v Československu nebo Francii, a požívají jejich výhod za stejných podmínek jako státní příslušníci každého z těchto států za předpokladu, že prokáží svou státní příslušnost podle právních předpisů každého ze Smluvních států.

§ 2

a) Českoslovenští nebo francouzští státní příslušníci, kteří opustí Československo, kde podléhali povinnému pojištění, aby přesídlili do Francie, a nesplňují zde podmínky stanovené pro pojistnou povinnost, mohou dobrovolně pokračovat v pojištění za stejných podmínek a ve stejné lhůtě jako pojištěnci, jejichž pojistná povinnost ve Francii zanikla.

b) U československých nebo francouzských státních příslušníků, kteří opustí Francii, kde podléhali povinnému pojištění, aby přesídlili do Československa, a nesplňují zde podmínky stanovené pro pojistnou povinnost, bude přesídlení považováno za vážný důvod přerušení zaměstnání při posuzování otázky zachování nároků za podmínek stanovených podle československých právních předpisů.“

Článek 2

Článek 2 (paragraf 1) se mění takto:

„Článek 2 — § 1

Zákonné předpisy o sociálním zabezpečení, na které se vztahuje tato Úmluva, pokud se týkají pracovníků v pracovním poměru a pracujících jin na roveň postavených, jsou:

1. v Československu.

v období od 1. ledna 1957 do 30. června 1964

- a) právní předpisy o sociálním zabezpečení zaměstnanců a zabezpečení důchodců v nemoci;
- b) právní předpisy o nemocenském pojištění zaměstnanců (do 30. března 1964);
- c) právní předpisy o nemocenském a důchodovém pojištění členů jednotných zemědělských družstev, o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících;
- d) právní předpisy o nemocenském pojištění a důchodovém zabezpečení členů výrobních družstev;
- e) právní předpisy o jednotné preventivní a léčebné péči;
- f) právní předpisy o přídavcích na děti.

V období po 30. červnu 1964:

- a) právní předpisy o důchodovém zabezpečení pracovníků v pracovním poměru a pracujících jim na roveň postavených a o zabezpečení důchodců v nemoci;
- b) právní předpisy o nemocenském pojištění zaměstnanců včetně nové úpravy dávek v mateřství provedené v předpisech o zvýšení péče o těhotné ženy a matky (od 1. dubna 1964);
- c) právní předpisy o nemocenském pojištění členů výrobních družstev;
- d) právní předpisy o důchodovém zabezpečení, zabezpečení v nemoci a zabezpečení matky a dítěte družstevních rolníků;
- e) právní předpisy o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících;
- f) právní předpisy o jednotné preventivní a léčebné péči;
- g) právní předpisy o přídavcích na děti.

Kde se v ustanoveních této Úmluvy mluví o věcných dávkách nemocenského pojištění, rozumí se tím v Československu též preventivní a léčebná péče.“

2. ve Francii (beze změny).

Článek 3

Článek 3 se mění takto.

Článek 3

§ 1 — beze změny

„§ 2 — Ze zásady uvedené v § 1 tohoto článku se připouštějí tyto výjimky:

a) Zaměstnanci nebo osoby jim na roveň postavené, zaměstnávání v jiném státě než ve státě svého bydliště podnikem, který má ve státě tohoto bydliště závod, podle něhož se normálně řídí místní příslušnost k pojištění, zůstávají podrobeni platnému zákonodárství ve státě svého stálého pracovního místa, pokud jejich zaměstnání na území druhého státu nepřekročí dobu dvanácti měsíců; jestliže by se toto zaměstnání prodloužilo z nepředvídatelných důvodů přes dobu původně předpokládanou a trvalo déle než dvanáct měsíců, bude možno výjimečně používat zákonodárství platného ve státě stálého pracovního místa, projeví-li s tím souhlas příslušné úřady příležitostného pracovního místa“

(Další beze změny.)

Článek 4

Článek 5 Všeobecné úmluvy se ruší a nahrazuje tímto ustanovením:

„Článek 5

Zaměstnanci a osoby jim na roveň postavené, kteří přesídlí z Francie do Československa nebo naopak, jakož i jejich rodinní příslušníci, kteří s nimi bydlí ve společné domácnosti ve státě nového pracovního místa, mají nárok na dávky nemocenského pojištění tohoto státu, pokud:

1. byli uznáni schopnými k práci při jejich posledním příchodu na území tohoto státu;
2. byli sociálně pojištěni po svém posledním příchodu na území nového státu zaměstnání;
3. splňují podmínky, předepsané právními předpisy tohoto státu s přihlédnutím, v případě potřeby, k dobám pojištění nebo dobám náhradním, získaným podle právních předpisů druhého státu.

Doby pojištění nebo doby náhradní získané v jednom i druhém státě se však sčítají jen v tom případě, neuplynula-li od konce období pojištění ve druhém státě do začátku období pojištění na území státu nového bydliště doba delší šesti týdnů.“

Článek 5

Všeobecná úmluva se doplňuje druhým odstavcem článku 8 tohoto znění:

„Osoby, kterým byl vyměřen důchod podle právních předpisů jednoho státu a které bydlí na území druhého státu, mají nárok na věcné dávky

pojištění pro případ nemoci a mateřství za podmínek stanovených právními předpisy státu svého bydliště a na účet institucí tohoto státu.“

Článek 6

Všeobecná úmluva se doplňuje dalším článkem 8a) tohoto znění

„Článek 8a)

Důchodci výše uvedení v článku 8 mají nárok na pohřebné, splňují-li podmínky stanovené právními předpisy státu svého bydliště; tyto dávky jdou k tíži instituci sociální bezpečnosti státu jejich bydliště.“

Článek 7

Článek 9 Všeobecné úmluvy se ruší a nahrazuje tímto ustanovením:

„Článek 9

§ 1

U československých nebo francouzských státních příslušníků, kteří byli pojištěni postupně nebo střídavě v obou smluvních státech v jedné či více soustavách invalidního pojištění, sčítají se doby pojištění získané v těchto soustavách nebo doby uznané v těchto soustavách za rovnocenné dobám pojištění za podmínky, že se tyto doby nekryjí, a to jak pro nárok na dávky peněžité nebo věcné, tak i pro zachování nebo opětné nabytí tohoto nároku.

§ 2

Peněžité dávky invalidního pojištění vyměřují se podle předpisů zákonodárství, které platilo pro pojištěnce v okamžiku přerušení zaměstnání, po kterém následovala invalidita, a poskytuje je nositel příslušný podle tohoto zákonodárství.

§ 3

Jestliže však v době přerušení zaměstnání, po kterém následovala invalidita, nebyl invalida, dříve pojištěný v soustavě invalidního pojištění ve druhém státě, podroben sociálnímu pojištění alespoň jeden rok, počítáno od jeho posledního příchodu na území státu, kde došlo k přerušení zaměstnání, obdržel od příslušného nositele pojištění druhého státu peněžité dávky podle právních předpisů tohoto státu, pokud splňuje jejich podmínky s přihlédnutím k součtu dob pojištění. Toto ustanovení neplatí, nastala-li invalidita následkem úrazu“

Článek 8

Článek 10 Všeobecné úmluvy se ruší a nahrazuje tímto ustanovením.

„Článek 10

Jestliže po zastavení invalidního důchodu nebude pojištěnec znovu nárok, bude nové dávky poskytovat nositel, který poskytoval důchod původně přiznaný.

Jestliže po odnětí invalidního důchodu stav pojištěnce odůvodňuje přiznání nového invalidního důchodu, je tento důchod vyplácen podle shora uvedených předpisů článku 9.“

Článek 9

Článek 13 Všeobecné úmluvy se ruší a nahrazuje tímto ustanovením:

„Článek 13

§ 1

U československých nebo francouzských státních příslušníků, kteří byli postupně nebo střídavě pojištěni v obou Smluvních státech v jedné či více soustavách starobního pojištění nebo pojištění pozůstalých (důchody), sečtou se doby pojištění získané v těchto soustavách nebo doby, uznané těmito soustavami za rovnocenné dobám pojištění — za podmínky, že se tyto doby nekryjí — a to jak pro získání nároku na dávky, tak pro zachování nebo opětné nabytí tohoto nároku.

§ 2

Jestliže zákonodárství jednoho ze Smluvních států stanoví pro přiznání určitých zvýhodněných dávek podmínku, aby doby byly získány v povolání, podléhající zvláštní pojistné soustavě, sečtou se pro přiznání těchto dávek jen doby, získané v příslušné zvláštní soustavě nebo ve zvláštních soustavách druhého státu. Jestliže v jednom ze Smluvních států není pro ono povolání zvláštní soustavy, sečtou se nicméně doby pojištění získané v onom povolání v jedné ze soustav uvedených v paragrafu 1 tohoto článku.

§ 3

Dávky, o něž se může pojištěnec ucházet u každého zúčastněného francouzského nebo československého nositele, určují se v zásadě tak, že výše dávek, na něž by měl pojištěnec nárok, kdyby byl býval úhrn dob uvedených v paragrafu 1 tohoto článku získán v příslušné československé nebo francouzské soustavě, se snižuje v poměru délky dob získaných v této soustavě.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dr. V. Pithart v. r.

§ 4

Správní ujednání stanoví podmínky pro uplatnění minimálních důchodů podle zákonných předpisů obou států, pokud jde o důchody přiznané podle tohoto článku.“

Článek 10

Všeobecná úmluva se doplňuje článkem 19a) tohoto znění.

„Článek 19a)

Pro zjištění stupně pracovní neschopnosti v případech po sobě následujících pracovních úrazů, budou předchozí pracovní úrazy, jejichž odškodnění spadá nebo spadalo pod zákonné předpisy druhého Smluvního státu, posuzovány stejným způsobem jako úrazy podle zákonných předpisů, kterým poškozený podléhá.“

Článek 11

Odstavec 1 článku 28 Všeobecné úmluvy se ruší a nahrazuje tímto ustanovením:

„Článek 28

Povinní plátcí sociálních dávek podle této Úmluvy se zprošují svého závazku platbou ve měně svého státu. Převody částek odpovídajících dávkám dlužným z jedné a z druhé strany se provádějí podle ustanovení Platební dohody platné v době převodu mezi Smluvními státy. Kurs přepočtu je dán oficiální paritou obou měn.“

(Ostatní beze změny.)

Článek 12

Smluvní strany oznámí si navzájem schválení této Dodatkové úmluvy podle svých ústavních předpisů; Úmluva vstoupí v platnost prvního dne třetího měsíce po dni posledního oznámení.

Dáno v Paříži dne 17. října 1967 ve dvojím vyhotovení, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Francouzské republiky:

Gilbert de Chambrun v. r.

D O P L Ň Ě K

k Dodatkové dohodě ke Všeobecné úmluvě ze dne 12. října 1948 mezi Československem a Francií
o sociální bezpečnosti

Soustava sociální bezpečnosti platná pro zaměstnance v dolech a závodech jím na roveň postavených.

Československá vláda na jedné straně a francouzská vláda na straně druhé,

berouce v úvahu, že je nutno upřesnit provádění ustanovení Dodatkové dohody ke Všeobecné úmluvě z 12. října 1948 mezi Československem a Francií o sociální bezpečnosti,

berouce dále v úvahu, že je žádoucí uvést v soulad ustanovení Dodatkové dohody s příslušnými ustanoveními Všeobecné úmluvy, pozměněnými Dodatkovou úmluvou k této Všeobecné úmluvě, aby se vzal zřetel na změnu zákonných předpisů v obou státech,

se dohodly na těchto doplňcích a změnách Dodatkové dohody ke Všeobecné úmluvě z 12. října 1948 mezi Československem a Francií o sociální bezpečnosti:

Článek 1

Článek 5 Dodatkové dohody se doplňuje novým odstavcem 4 tohoto znění:

„Správní ujednání stanoví podrobnosti o použití zákonných předpisů obou států o minimálních důchodech na důchody, vyměřované podle tohoto článku.“

Článek 2

Článek 9 Dodatkové dohody se ruší a nahrazuje tímto ustanovením:

„Pro uplatnění nároku na invalidní důchod je dobou, po kterou účastníkovi náleží nemocenské poskytnuté podle předpisu o nemocenském pojištění před vyměřením jeho důchodu, vždy doba stanovená zákonnými předpisy státu, v němž pracoval v době, kdy došlo k přerušení zaměstnání, po němž následovala invalidita.“

Článek 3

Odstavec 1 článku 10 Dodatkové dohody se ruší a nahrazuje tímto ustanovením:

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dr. V. Pithart v. r.

„Důchod při hornické invaliditě, zavedený pro pracovníky v dolech, lze přiznat jen pojištěncům, kteří pracovali v dolech v době, kdy došlo k přerušení zaměstnání, po němž následovala invalidita, a kteří až do vyměření tohoto důchodu měli své bydliště ve státě povinném poskytovat dávky.“

Článek 4

Článek 12 Dodatkové dohody se ruší a nahrazuje tímto ustanovením:

„Byl-li účastník v době, kdy došlo k přerušení zaměstnání, po němž následovala invalidita, zaměstnán v jiném státě než ve státě, v němž má své sídlo nositel povinný poskytovat dávky, přihlíží se při stanovení výše invalidního důchodu k výdělku poskytovanému pracovníkům oné skupiny povolání, k níž účastník v té době patřil, ve státě, v němž má své sídlo nositel povinný poskytovat dávky.“

Článek 5

Odstavec 1 článku 14 Dodatkové dohody se ruší a nahrazuje těmito ustanoveními:

„Jestliže po zastavení výplaty invalidního důchodu vznikne pojištěnci nárok nový, obnoví výplatu dávek nositel, který byl povinný poskytovat důchod původně přiznaný.“

„Jestliže po zastavení výplaty invalidního důchodu pojištěncův stav bude odůvodňovat přiznání nového invalidního důchodu, vyměří se tento nový důchod podle ustanovení článku 9 Dodatkové dohody.“

Článek 6

Smluvní strany si navzájem oznámí schválení tohoto Doplněku podle svých ústavních předpisů. Tento Doplněk vstoupí v platnost prvního dne třetího měsíce po dni posledního oznámení.

Dáno v Paříži dne 17. října 1967 ve dvojím vyhotovení, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Francouzské republiky:

Gilbert de Chambrun v. r.

PROTOKOL**a doplňkovém přídavku podle francouzského zákona**

z 30. června 1956

v platném znění

Vláda československá a vláda francouzská,

berouce v úvahu, že doplňkový přídavek, zavedený ve Francii zákonem z 30. června 1956 v platném znění, je dávkou, která je poskytována bez placení jakýchkoliv příspěvků zúčastněných osob osobám starým bez dostatečných prostředků, a že tato dávka je poskytována podle zvláštních předpisů;

berouce v úvahu výši starobních dávek, které v Československu požívají zaměstnanci, francouzští státní příslušníci;

berouce v úvahu, že zákon z 2. srpna 1957 rozšířil poskytování tohoto přídavku na poživatele doživotních dávek invalidního pojištění;

dohodly se na následujícím:

1. Českoslovenští státní příslušníci, kteří jsou příjemci starobního nebo invalidního důchodu podle francouzské soustavy pro zaměstnance v rámci právních předpisů uvedených v článku 2, § 1 bod 1 Všeobecné úmluvy z 12. října 1948 nebo právních předpisů o přídavku pro staré zaměstnance uvedených v Protokolu podepsaném téhož dne, mají nárok na doplňkový přídavek za podmínek stanovených pro francouzské státní příslušníky zákonem z 30. června 1956 v platném znění se zřetelem k pozdějším předpisům.
2. Doplňkový přídavek uvedený v předešlém odstavci přestane být poskytován československým státním příslušníkům, kteří se vystěhují z území metropolitní Francie.
3. Za účelem provedení předpisů o příjmech, obsažených v zákoně z 30. června 1956 v platném

znění, poskytnou příslušné československé úřady francouzským institucím a úřadům, které poskytují doplňkový přídavek, svou pomoc pokud se týče:

- a) provádění šetření o příjmech, které má žadatel v Československu, zejména o doživotních dávkách poskytovaných podle československé soustavy sociálního zabezpečení, a provedou v důsledku toho veškeré šetření a zjištění za podmínek předepsaných v tomto směru československými právními předpisy sociálního zabezpečení;
- b) ocenění majetku, který v Československu vlastní;
- c) donucení, v případě potřeby, osob bydlících v Československu, které jsou povinny poskytovat výživu žadatelům, o něž se jedná.

Zádoti podané za tím účelem francouzskými institucemi a úřady budou zaslány ústřednímu orgánu označenému československou vládou.

4. Smluvní strany si oznámí navzájem schválení tohoto Protokolu podle svých ústavních předpisů; Protokol vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po dni posledního oznámení.
5. Tento Protokol je uzavřen na dobu jednoho roku od nabytí platnosti. Bude mlčky obnoven z roku na rok, ledaže by byl vypovězen tři měsíce před uplynutím lhůty.

Dáno v Paříži dne 17. října 1967 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dr. V. Pithart v. r.

Za vládu

Francouzské republiky:

Gilbert de Chambrun v. r.

PROTOKOL

o soustavě sociálního pojištění, která bude použita na československé studenty ve Francii a na francouzské studenty v Československé socialistické republice

Vláda Československé socialistické republiky a
vláda Francouzské republiky

usilující o spolupráci v kulturní oblasti a o zajištění sociální ochrany příslušníků obou států studujících na území druhého státu se rozhodly přijmout tato opatření:

Článek 1

Francouzská soustava sociálního zabezpečení studentů, obsažená v knize VI. oddíl 1. Kodexu sociálního zabezpečení je použitelná za týchž podmínek jako na studenty francouzské také na československé studenty studující ve Francii, kteří nejsou v této zemi ani sociálně pojištěni, ani nejsou rodinnými příslušníky pojištěnce.

Článek 2

Československá soustava sociálního zabezpečení je použitelná za týchž podmínek jako na studenty československé také na studenty francouzské studující v Československu.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dr. V. Pithart v. r.

Článek 3

Smluvní strany si navzájem oznámí, že byla splněna ústavní opatření nutná, aby tento Protokol nabyl účinnosti. Protokol nabude účinnosti prvního dne měsíce následujícího po datu posledního oznámení.

Článek 4

Tento Protokol je uzavřen na dobu jednoho roku od nabytí platnosti. Bude mlčky obnoven z roku na rok, ledaže by byl vypovězen tři měsíce před uplynutím lhůty.

Bude-li tento Protokol vypovězen, zůstanou jeho ustanovení v platnosti pro získané nároky bez ohledu na omezující ustanovení, která by zavědly soustavy sociálního zabezpečení pro pobyt pojištěnce v cizině.

Sepsáno v Paříži dne 17. října 1967 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Francouzské republiky:

Gilbert de Chambrun v. r.

69

N A Ř I Z E N Í V L Á D Y

Slovenské socialistické republiky

ze dne 17. června 1970,

kterým se zrušují některá ustanovení vládních nařízení č. 219/1949 Sb., č. 220/1949 Sb., č. 221/1949 Sb., č. 222/1949 Sb. a č. 223/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem

Vláda Slovenské socialistické republiky nařizuje podle zákona č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem:

Čl. 1

1. V ustanovení § 14 vládního nařízení č. 219/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení římskokatolické církve státem, zrušují se odstavce 2, 3, 4, 5 a 6.
2. V ustanovení § 14 vládního nařízení č. 220/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení československé církve státem, zrušují se odstavce 2, 3, 4, 5 a 6.

3. V ustanovení § 14 vládního nařízení č. 221/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení evangelických církví státem, zrušují se odstavce 2, 3, 4, 5 a 6.

4. V ustanovení § 14 vládního nařízení č. 222/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení pravoslavné církve státem, zrušují se odstavce 2, 3, 4, 5 a 6.

5. V ustanovení § 14 vládního nařízení č. 223/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení náboženských společností státem, zrušují se odstavce 2, 3, 4, 5 a 6.

Čl. 2

Toto nařízení vlády nabývá účinnosti dnem 1. července 1970.

Prof. Dr. Colotka v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Slovenská správa geodézie a kartografie vydala

1. v srpnu 1969 pod č. 3-472/1969 **Směrnice pro reambulaci polohopisu map velkých měřítek.** Tyto směrnice obsahují návod obnovení a doplnění mapového a písemného operátu EN se skutečným stavem.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. září 1969. Lze do nich nahlédnout u Slovenské správy geodézie a kartografie v Bratislavě, Bezručova 7 a u jejich podřízených orgánů a organizací. Oznámení o vydání těchto směrnic bylo uveřejněno v částce 3 Zpravodaje SSGK, ročník I., 1969;

2. dne 16. 12. 1969 pod č. 3-0138/1969 **Směrnice pro zpracování kartografických publikací území ČSSR určených k veřejnému rozšiřování.**

Směrnice stanoví způsob nepravidelné deformace při zobrazení polohopisu do map měřítko většího než 1:400 000 a současně omezují zobrazování jevů tvořících hospodářské a státní tajemství způsobem odpovídajícím skutečnosti.

Oznámení o vydání těchto směrnic bylo uveřejněno v částce 3 Ústředního věstníku SSR vydané dne 3. března 1970.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Zainteresovaní a zvláště oprávnění účastníci mohou do nich nahlédnout u Slovenské správy geodézie a kartografie v Bratislavě, Bezručova 7 a u jejich podřízených orgánů a organizací;

3. dne 14. ledna 1970 pod č. 3-837/1969 **Směrnice pro místní vyšetřování a obnovení písemných operátů evidence nemovitostí při technicko-hospodářském mapování.**

Tyto směrnice obsahují způsob vyšetření vlastnických hranic pozemků, jejich vlastníků — uživatelů a obnovení písemného operátu EN při technicko-hospodářském mapování.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1970, kterýmžto dnem se současně zrušují směrnice pro místní vyšetřování a obnovení písemných operátů evidence nemovitostí při technicko-hospodářském mapování ze dne 11. června 1966 vydané býv. ÚSGK pod č. 5900/1966/23-334.

Oznámení o vydání těchto směrnic bylo uveřejněno v částce 2 Zpravodaje SSGK, ročník II., 1970

Do směrnic lze nahlédnout u Slovenské správy geodézie a kartografie v Bratislavě, Bezručova 7 a u jejich podřízených orgánů a organizací;

4. dne 9. března 1970 pod č. 4-58/1970 **Návod pro koordinaci geodetických a kartografických prací.**

Návod zabezpečuje nejužší spolupráci mezi orgány a organizacemi SSGK na jedné a mezi orgány a organizacemi SSGK a zeměměřičkými složkami působícími v jiných odvětvích národního hospodářství na druhé straně.

Návod vytváří předpoklady pro efektivní celospolečenské využívání dokumentovaných elaborátů geodetických a kartografických prací.

Návod nabył účinnosti dnem 1. dubna 1970, kterýmžto dnem se současně zrušují pokyny pro koordinaci geodetických a kartografických prací vydané býv. ÚSGK dne 30. 12. 1966 pod č. 7250/1967/12-244.

Do návodu lze nahlédnout u Slovenské správy geodézie a kartografie v Bratislavě, Bezručova 7 a u jejich podřízených orgánů a organizací.

Oznámení o vydání tohoto návodu bylo uveřejněno v částce 2 Zpravodaje SSGK, ročník II., 1970.